

[Aksel Møller.]

for sent at kaste Brønden til, idet Barnet allerede er faldet i den.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen talte i Dag med Forargelse i Stemmen om det konservative Partis insinuerende Mistænkliggørelsesdagsorden. Hvad insinuerer den? Den insinuerer jo i og for sig blot dette, at Socialdemokratiets Udgangspunkt, saaledes som jeg her har paavist, er et helt andet end det øvrige Tings, og at det derfor er ganske naturligt, at man i en Debat med det nye Regeringsparti og den nye Regering prøver paa at tilvejebringe en absolut klar Forestilling om, hvor langt man agter at gaa, og for at faa denne klare Forestilling, er det i og for sig ikke nok, at man fremsætter en i almindelige Vendinger holdt Bemærkning om, at man ikke vil opretholde Restriktionerne længere end nødvendigt. Mon det for øvrigt harmonerer med „Fremtidens Danmark“s Paastand om Tiden, der aldrig maa komme tilbage? Det er nødvendigt, at der bliver en Aftale med Rigsdagen og den høje Regering om, at i de Tilfælde, hvor selve Sagens Fremme ikke lider Skade derved, vil Regeringen komme til Rigsdagen for i Lovs Form at faa Rigsdagens Tilslutning til Indgreb, som er nødvendige over for Erhvervslivet. Men det faar vi jo Lejlighed til at drøfte nærmere med den høje Regering, naar Forslaget til Beslutning kommer til Behandling.

Et særlig vigtigt Omraade, som ligger under den højtærede Handelsminister, er Prisloven. Man har bebudet, at den vil blive ændret, og en Ændring er i høj Grad paa krævet, men er vi enige om, i hvilken Retning Ændringer er nødvendige? Vi ønsker ikke, at Priskontrollen skal opheaves under de sørgelige Vilkaar vi har nu, men vi ønsker, at Virksomheder og Forretninger, som rationaliserer, skal have en passende Belønning derfor. Ellers vil Prisloven blive en Sovepude, en Hindring for Modernisering og en Hindring for Prisfald.

Et væsentligt Omraade er blevet udkilt fra Handelsministeriet og henlagt til den højtærede Boligminister, der for Resten møder til sin Gerning omgivet af den Respekt, hans Indsats som Flygtningeadministrator med Rette har givet ham. Det synes, som om Følgen vil blive en Udvidelse af Kontrolsystemet og en Stramning af Ma-

terialetildelingerne. Til disse Enkeltheder kan vi jo tage Stilling, naar Forslaget foreligger, men det vil efter vor Opfattelse være urimeligt — det ønsker vi at faa sagt nu —, hvis Parcelbyggeriet skal slaas ihjel. Der findes ingen sundere Trang i et Folk end Trangen til at eje eget Hjem, og denne Trang kan opfyldes uden at ødelægge Materialesituationen.

Regeringen vil i det hele taget kunne regne med vor Støtte til enhver Foranstaltning, som forøger Samfundets Soliditet. Derfor har vi med Glæde mærket os, at der vil blive fremsat et Forslag om en Folkepensionering som Overbygning paa Aldersrenten. Mit Parti har i lang Tid arbejdet med denne Tanke og for denne Tanke. Aktuel er den jo ogsaa blevet derved, at hvis vi vil have Folk til i Dag at opsætte deres Forbrug, saa findes der i og for sig ikke noget bedre at opsætte det til end til Alderdommen.

Ud fra lignende Betragtninger hilser vi med Tilfredshed, at Funktionærloven nu endelig kommer til Revision. Denne Lov blev i sin Tid til paa vor Foranledning. Vi vil derfor være forpligtet til at deltage i dens videre Udvikling henimod Tryghed for Privatfunktionærerne.

Ja, vi vil støtte enhver Foranstaltning, der øger vort Samfunds Modstandskraft over for Ødelæggelsestendenserne, enten de saa skyldes Svamp i Huset eller en ny Brand omkring det. Det er derfor med den største Utryghed, at vi har mærket os de lakoniske Ord om Forsvarskommissionens Arbejde. Vi er vel i Dag, naar alt kommer til alt, daarligere stillet end den 9. April. Jeg erindrer, at der var en Tid, hvor vi gav hinanden det Løfte, at der aldrig mere skulde komme en 9. April. Er vi i Dag i Stand til blot at sige, at vi har søgt at opfylde dette Løfte? Den højtærede Forsvarsminister ved, hvor han kan finde os i denne Sag, og vi venter af ham, at han gør et Forsøg paa at indfri Løftet fra Befrielsesdagene. Forsvarskommissionens Arbejde maa hurtigt koncentreres om Gennemførelsen af den midlertidige Ordning, den Ordning, man har talt saa længe om. Hvis vi ikke faar den, vil vi komme til at opleve, at den Smule, vi nu har samlet, efterhaanden ganske vil forgaa.

Der er i denne som i andre Henseender